

men ønskede dem ført videre ud. Jeg maa paa Forhaand være meget betænkelig herved. Jeg tror, at der ved Lovforslaget er vist Hensyntagen, men jeg mener ikke, at jeg vil kunne strække mig videre, idet det maa erindres, at Synspunktet her netop er dette, at det er en særlig Form for Udbetaling af opsamlet Udbytte og ikke nogen egentlig Udvidelse af Aktiekapitalen, der finder Sted. Jeg frygter ogsaa for, at der, hvis man førte Ændringen det Skridt videre, som det ærede Medlem ønsker, vil blive givet for stærk en Spore til Udvanding af Aktiekapitalen, hvilket man ikke kan ønske.

Det ærede Medlem udtalte med Hensyn til den Procent, der skal ydes Kommunerne som Vederlag for Opkrævning af Skatter, at det vilde være beklageligt at tage en Indtægt fra Kommunerne, som disse en Gang havde haft. Men det gør man ikke. Efter hvad man kan slutte af Indkomststatistikken fra 1919, vil Formindskelsen af Procenten fra $1\frac{1}{2}$ til 1 ikke medføre en Formindskelse af Kommunens Indtægter. Vi kan for indeværende Skatteaar regne med en Indtægt paa 2 700 000, og for Skatteaaret 1921—22 kan man efter det benyttede Grundlag regne den til 2 800 000 Kr.

Spørgsmaalet om Brugsforeningernes Skat er et af disse dybt indgribende organiske Spørgsmaal, vi har haft fremme hver eneste Gang, vi har drøftet de midlertidige Skattelove. Man er altid endt med at holde det ude, fordi Drøftelsen og Afgørelsen af dette Spørgsmaal utvivlsomt hører hjemme ved den organiske Skattereform.

Det ærede Medlem spurgte, hvorledes Rateskalaen havde virket, og hvilke Erfaringer Administrationen havde gjort derom. Jeg tror at turde sige, at man ikke har gjort ugunstige Erfaringer derom. Naturligvis bereder Indførelsen af en ny Skala altid visse Vanskeligheder, men disse har ingenlunde vist sig at være af afskrækkende Art, og der er ingen Tvivl om, at man ved kommende Forslag vil opretholde Rateskalasystemet.

Sluttelig fremkom det ærede Medlem med en Række Bemærkninger, som jeg hørte med stor Interesse, om vor finansielle Stilling i det hele, men jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt komme dybere ind derpaa; vi har jo for ganske nylig haft en indgaaende Drøftelse af Statens finansielle Stilling ved Finanslovens første Behandling. I øvrigt deler jeg det ærede Medlems Mening om, at det selvfølgelig kan være tvivl-

somt, om det Beløb, der er anslaaet, virkelig vil komme ind. Man kan sige, at den Del deraf — her taler jeg særlig om Indkomst- og Formueskatten —, der beror paa Skatteansættelsen for Aaret 1919, ret sikkert vil komme ind. Saa meget kan man slutte af den foreliggende Statistik; men hvad den Del angaar, der bygger paa den endnu ikke foreliggende Skatteansættelse for 1920, indrømmer jeg selvfølgelig det ærede Medlem, at der er det langt mere tvivlsomt. Jeg kan i det hele og store være enig med det ærede Medlem i den mere detaillerede Paapegning af, hvorledes Momenterne vil virke til den ene og den anden Side; og hvorledes til Slut Resultatet vil blive, er det vanskeligt at sige; men det er f. Eks. aldeles utvivlsomt, at det Udbytte, der kommer af Selskabsskatten paa Grundlag af Fortjenesten i 1920, bliver væsentlig ringere, end det var i 1919. Til Gængæld vil rimeligvis i 1920 Mellemindtægternes Niveau være højere, men som det ærede Medlem jo ogsaa gjorde opmærksom paa, er det en Følge af det System, der følges i disse midlertidige Skattelove, at de store Indtægter spiller en saa uforholdsmæssig stor Rolle med Hensyn til Skattens Provenu, fordi Procenten der kommer saa højt op.

Det ærede Medlem kom ind paa en Omtale af Statsbanernes Kulindkøb. Jeg skal der nøjes med at henvise til de Bemærkninger, som min ærede Kollega Trafikministeren fremsatte ved første Behandling af Finanslovsforslaget, hvor han udførlig var inde paa dette Spørgsmaal; i Dag er Trafikministeren ikke til Stede; ellers vilde han maaske have fremsat nogle yderligere Bemærkninger derom. Hvorvidt Statsbanerne vil give Underskud eller ikke i det Finansaar, her er Tale om, 1921—22, vil det være meget vanskeligt allerede nu at have en begrundet Mening om. Det Indkøb af Kul til meget høje Priser, som har fundet Sted i de sidste Maaneder, vil ikke komme til at udøve nogen stor Indflydelse derpaa, idet disse Kulbeholdninger til den Tid for en væsentlig Del vil være opbrugte, og forhaabentlig vil de Kul, som skal bruges i Aaret 1921—22 kunne indkøbes til betydelig billigere Priser. Derfor bør man endnu ikke fuldkommen opgive Haabet om, at det Overslag, som indeholdes paa Finanslovsforslaget, kan komme til at slaa til; men nogen stærk Tro derpaa er det vanskeligt at have, efter som Forholdene er.

Toldlovs-spørgsmaalet er jo et Fremtidsspørgsmaal. Forarbejderne er paabe-